

A Fővárosi Ítéltábla a Dobrossy és Alexa Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a Kelemen, Mészáros, Sándor & Társai Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen tartozás megfizetése iránt indított perében a Székesfehérvári Törvényszék 2013. szeptember 19. napján kelt 15.G.40.037/2012/42. számú ítélete ellen az alperes által benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részeit nem érinti, fellebbezéssel támadott rendelkezését helybenhagyja.

Megállapítja, hogy az alperes illetékmentességére tekintettel le nem rótt 80.000,- (Nyolcvanezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a peres felek között 2006. augusztus 31-i hatállyal intézményfenntartó társulási megállapodás jött létre, amelyet 2009. augusztus 1-jei hatállyal módosítottak. A megállapodás szerint az iskolát és óvodát (tagintézményeit) működtető alperesi önkormányzat mint irányító szerv látja el a pénzügyi gazdálkodási feladatokat, mely önkormányzat 2009. július 1-től az óvodát érintően a felperes lett. Az oktatási, nevelési intézmények működtetése részben normatív állami hozzájárulásból, részben gyermeklétszám arányosan önkormányzati költségvetésből történt. Az önkormányzatok saját gyerekeik után keletkezett többlet normatívák beszámítására jogosultak voltak, illetőleg a bevételi előirányzatok után fennmaradó többletköltségek megtérítésére voltak kötelesek. A tulajdonos önkormányzat feladata volt az iskola, óvoda épületeinek karbantartásáról, felújításáról gondoskodni.

A peres felek között évente került sor az intézmény fenntartással kapcsolatos normatívák és költségek elszámolására oly módon, hogy mindegyik önkormányzat elküldte a maga számításait a másik félnek. A felek közötti beruházást, illetőleg

elszámolást érintő viták eredményeként a felperes bejelentette, hogy 2011. májusától nem finanszírozza az alperesi tagóvoda működését, melyre válaszul az alperes is beszüntette a tagiskola működtetéséhez szükséges hozzájárulást, ezért a felek rögzítették, hogy közöttük a társulási megállapodás 2011. augusztus 31-i hatállyal megszűnt, mindegyik fél elkészítette a maga záró elszámolását. Az alperes számításai szerint a felperesnek 18.767.141,- Ft elszámolási különbözetet kell megtérítenie a részére. A felperes, elismerve alperes számításait közölte, hogy saját elszámolása szerint az alperesnek 23.416.911,- Ft tartozása áll fenn felé, amennyiben alperes teljesít, ő is kifizeti a saját tartozását.

Időközben az alperesi önkormányzatnál 2011. augusztus 19-i hatállyal adósságrendezési eljárás indult, amely eljárásban a felperes 25.562.847,- Ft társulási elszámolásból és iskolai beruházásból eredő hitelezői igényt jelentett be. A pénzügyi gondnok az igényt csak részben, 13.305.087,- Ft összegben ismerte el, míg 12.257.760,- Ft összegben azt elutasította arra hivatkozással, hogy a számlák nem az alperes és intézményei nevére lettek kiállítva, illetőleg 411.790,- Ft vonatkozásában számlabizonylat sem áll rendelkezésre. A felperes 2012. február 13-án vette át a pénzügyi gondnok értesítését, majd 2012. február 28-án benyújtotta a 11.725.015,- Ft vitatott hitelezői igényt tartalmazó keresetét. Az adósságrendezési eljárás 2012. május 8-án egyezséggel zárult.

A felperes az elsőfokú bíróságra 2012. február 28-án benyújtott, majd többször módosított keresetében az alperest 11.725.015,- Ft, a pénzügyi gondnok által vitatott hitelezői igényből eredő követelés, a 2009. évi többletfinanszírozás kifizetése miatt 1.030.000,- Ft és a 2009. július, augusztus hónapokra a felperes helyett az alperes által az óvodai üzemeltetésre igénybe vett 11.074.734,- Ft normatív támogatás összegének a megfizetésére kérte kötelezni.

Az alperes az ellenkérelmében a felperes keresetének az elutasítását és perköltségben történő marasztalását kérte, 3.936.127,- Ft üzemeltetési hozzájárulás, annak 2011. október 13-tól a Ptk. 301/A. §-a szerinti késedelmi kamata és perköltség megfizetésére vonatkozóan viszontkeresetet terjesztett elő.

A Székesfehérvári Törvényszék a 2013. szeptember 19. napján kelt 15.G.40.037/2012/42. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 3.936.127,- Ft-ot és annak 2013. január 22-től féléves időszakonként a naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat szerinti késedelmi kamatát, valamint 1.000.000,- Ft + áfa perköltséget. Megállapította, hogy a feljegyzett 1.659.400,- Ft illetéket az állam viseli.

Határozata indokolásában a felperes keresetét megalapozatlannak, míg az alperes viszontkeresetét megalapozottnak találta, ezért a viszontkeresetnek megfelelően a felperest kötelezte az alperes javára fizetésre.

A perköltség felől a Pp. 78. § (1) bekezdése, a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése (236.200,- Ft és 1.423.200,- Ft feljegyzett illeték), továbbá a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének b) pontja és (6) bekezdése (197.000,- Ft + áfa és 803.000,- Ft + áfa ügyvédi munkadíj) alapján rendelkezett.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben kérte annak részbeni megváltoztatásával a perköltség összegét 250.000,- Ft + áfa összegre leszállítani, valamint a felperes részére az őt terhelő marasztalás megfizetésére legalább 12 havi részletfizetést engedélyezni.

Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság által megítélt ügyvédi munkadíj nem áll arányban a perrel kapcsolatban kifejtett ügyvédi tevékenységgel, mivel az ügyben összesen négy tárgyalásra került sor, illetve az alperesi képviselő benyújtott további négy beadványt, melyek terjedelme nem haladta meg a 15 oldalt. A megállapított ügyvédi munkadíj még egy kirívóan magas, 40.000,- Ft + áfa összegű, munkadíj esetén is 25 óra ügyvédi tevékenység ellenértékének felelne meg, mely a jelen per kapcsán nem volt indokolt. Álláspontja szerint a per tárgyára és a kifejtett ügyvédi tevékenység terjedelmére tekintettel jelen per kapcsán legfeljebb 250.000,- Ft + áfa összegű ügyvédi munkadíj volna reális.

A részletfizetés engedélyezése iránti kérelmét azzal indokolta, hogy az ítéletben szereplő marasztalás megfizetése a fizetőképességét veszélyeztetné, annak egy összegben nem tudna eleget tenni. Vállalta, hogy a részletfizetésre való jogosultságát alátámasztó iratokat 8 napon belül becsatolja.

Az alperes a felperes fellebbezésére fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 256/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem korlátaira tekintettel bírálta felül, azaz kizárólag az elsőfokú bíróság által megítélt perköltség összezszerűségét vizsgálta.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és megalapozott jogi indokolással határozta meg az alperes javára fizetendő perköltség összegét.

A Pp. 78. § (1) bekezdése szerint a pernyertes fél költségeinek megfizetésére a pervesztes felet kell kötelezni; ez alól annyiban van helye kivételnek, amennyiben a 80-83. §-ok eltérően rendelkeznek vagy a törvény egyéb kifejezett rendelkezése a költséget a per eldöntésétől függetlenül másnak a terhére rója.

A Pp. 78. § (2) bekezdése kimondja, hogy a bíróság a perköltség felől hivatalból határoz, kivéve, ha a pernyertes fél a perköltség tárgyában való határozathozatal mellőzését kéri.

Az alperes az ellenkérelmében kérte a felperes keresetének az elutasítását, viszontkeresetének történő helyt adást és a felperes perköltségben történő marasztalását, amire tekintettel a fenti jogszabályi rendelkezésből kitűnően az

elsőfokú bíróságnak a perköltségről döntenie kellett.

A 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (1) bekezdése szerint, ha a fél és az ügyvéd között nincs az ügy ellátására vonatkozó díjmegállapodás, vagy ha a fél ezt kéri, a bíróság a képviselőt ellátásával felmerült munkadíj összegét a (2)-(6) bekezdésben foglaltak figyelembevételével állapítja meg.

A (2) bekezdés rögzíti, hogy polgári perben az elsőfokú bírósági eljárásban az ügyvéd munkadíjának a pervesztes felet terhelő összege

a) 10.000.000,- Ft-ot meg nem haladó pertárgyérték esetén a pertárgyérték 5 %-a, de legalább 10.000,- Ft,

b) 10.000.000,- Ft feletti, de 100.000.000,- Ft-ot meg nem haladó pertárgyérték esetén az a) pontban meghatározott munkadíj és a 10.000.000,- Ft feletti összeg 3 %-a, de legalább 100.000,- Ft,

c) 100.000.000,- Ft-ot meghaladó pertárgyérték esetén a b) pontban meghatározott munkadíj és a 100.000.000,- Ft feletti összeg 1 %-a, de legalább 1.000.000,- Ft.

Az általános bírói gyakorlat alapján a perköltségként figyelembe vehető ügyvédi munkadíj összegét a pertárgyérték és a ténylegesen végzett ügyvédi munka befolyásolja, azonban amennyiben a pertárgy értéke meghatározható, akkor elsősorban azt kell figyelembe venni.

Jelen ügyben, ahogy arra a felperes a fellebbezésében is helyesen hivatkozott, összesen négy tárgyalás tartására került sor, ahol mindkét jogi képviselő jelen volt. Az alperes jogi képviselője négy alkalommal nyújtott be előkészítő iratot, amelyeknek a terjedelme összességében valóban nem haladta meg a 15 oldalt, de mindegyik előkészítő iratához több okiratot csatolt állításainak alátámasztásaként, figyelemmel arra is, hogy a felperes a keresetét az elsőfokú eljárásban két alkalommal módosította; az összegszerűség körében felemelte és további igényekre terjesztette elő, amelyekkel szemben az alperesnek védekeznie kellett.

A felperes fellebbezésben tett állításával szemben az elsőfokú bíróság által megállapított ügyvédi munkadíj összegéből kiszámított óradíjnak nincs jelentősége, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja alapján állapította meg az ügyvédi munkadíjat, amiből 197.000,- Ft + áfa a teljes egészében megítélt viszontkereset alapján került kiszámításra a jogszabályi rendelkezés alapján, míg a 803.000,- Ft + áfa a felperesi kereset elutasítása vonatkozásában pernyertes alperest illeti meg, amelyet az elsőfokú bíróság hivatkozása szerint a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján mérsékelte, figyelemmel arra, hogy a teljes pertárgyértékre tekintettel az ügyvédi munkadíj összege 911.600,- Ft + áfa lenne.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a pertárgyértékre és a jogi képviselő által kifejtett tényleges ügyvédi munkára tekintettel a perköltség összegét, annak mérséklésére a felperes által a fellebbezésében felhozott indokokra tekintettel nincs lehetőség.

A fentiek szerint a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - a fellebbezett

rész vonatkozásában - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése részletfizetés engedélyezése iránti kérelmet is tartalmaz a megítélt tőkeösszegre vonatkozóan, azonban az arról való döntés a Pp. 217. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság hatáskörébe tartozik.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ugyanakkor az alperesnek a másodfokú eljárásban nem merült fel költsége, ezért e körben a másodfokú bíróság nem rendelkezett.

Budapest, 2014. év május hó 27. napján

. Mika Ágnes s.k.
a tanács elnöke

. Kurucz Zsuzsánna s.k.
előadó bíró

Dr. Gáspár Mónika s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő